

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ioannis Calvini, Magni Qvondam Genevensivm Ministri,
Vita, Moribus, rebus gestis, studijs, ac denique morte
Historia**

Bolsec, Hieronymus

Coloniae, 1582

VD16 B 6510

Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34782

subornata, cuius historiam secundo loco, sicut pollicitus sum, recitabo.

CAPVT XX.

 Dolefcens quidam ex familia Albani Ducis eo tempore, quo is Regis Hispaniarum vice Mediolanensem Prouinciam gubernabat, Geneuam habitatum venit. De cuius aduentu Calvinus certior redditus, (nihil enim erat eorum, quæ Geneuæ fierent, tam minutum, quod non statim per suos exploratores rescisceret) ad se accersitum ipse vnâ cum alijs eiusdem, cuius adolescens erat, nationis, admodum diligenter sollicitant, vt exploratorem se ab Albano Duce submissum esse simulare vellet, cui is hoc in mandatis dedisset, vt & Geneuensis vrbs situm diligenter specularetur, & cum Præfecto Amyotto Perrino, Vvandelio, & vtroque Balthasare de tradenda vrbe negocium conficeret, quod hero suo fuissent polliciti. Hi, cùm eo tempore in Bernensium prouincijs domicilia haberēt, simul ac de noua hac calumnia certiores facti sunt, ad eos in oppidum statim se contulerunt, & supplici libello exhibito, subornatum exploratorem Bernam euocari postulârunt, vt illic se iudicio sistens, ipsis coràm probaret, de quibus eos absens criminatus fuerat. Ad Bernensium postulationem explorator per custodes, non tamen

ni

nimum rigidos, ad eos perductus est; per viam autem, quid eum facere, diceréue vellent, apprimè instructus fuit, signaque ei indicata sunt, per quæ singulos, quibus calumnia struebatur, internosceret. Nihil ille, interrogatus, eorum prætermittit, de quibus probè fuerat edoctus, dicere; sed cùm designandi singuli illi forent, signorum, quæ data erant, non satis memor, aberrat. Nam cùm respondisset, & vidisse se illos aliàs, & probè cognitos habere; productos iam, Amyottum Perrinum monstrare iussus, cùm duo essent Balthasares, alterum horum designat, & Amyottum pro Vvandelio accipit. Ex quo pro sua prudentia suspicati statim sunt, & animaduenterunt Bernenses, fallaciam esse atque fraudem, dolo & machinatione Caluini suorumque sociorum subornatam & constructam. Itaque Geneuensium commissarijs cum suo exploratore, vnde venerāt, redire iussis, per calumniam falsò delatos absoluerunt, potestate ijs facta, vt domum quique suam abiret liber. Negare forsan hoc Theodorus Beza posset cum suis, nisi submissus ille calumniator, cùm Geneua paulò post discedens habitu dissimulato, & barba cana ad mentum affixa, in Italiam redire cogitaret, his qui calumniã passi fuerant, impigrè persequentibus, apud Euie-num compræhensus, & ad Bernenses reductus fuisset; vbi tum liberè, & omnem rem plenè, atque palam, sicut erat gesta, confessus est; quomodo

modo nimirum, per quos, & cur subornatus fuisset, inductusque ad illos calumniandum, quos neque nouerat, neque læsus à quoquam fuerat. Cuius confessionis testimonium, publicumque instrumentum communicari secum sibiq; per Secretarium Bernensium dari, quos diximus, falsò accusati rei postulârunt; neque hoc eis negatum est. quod illi publicum testimonium ad suam innocentiam comprobandâ, cum inimicorum, quorum inde fraudes atque doli luce clarius conspiciabantur, summa infamia, multis postea ostenderunt. Dicant mihi nunc, quidnam de huiusmodi fraudulenter & malitiosè excogitatis artibus machinationibusq; sentiant? sed ij solum dicant, quorum sanum adhuc syncerumq; iudicium est. Nam qui Calvinianæ sectæ alligati sunt, eiq; planè se deuouerunt ac consecrârunt, quod ipsum in omnibus etiam alijs sectis locum habet, his solemne est, & proprium, quæcunq; à suis sectarum magistris designantur & fiunt, ea ut rata habeant, approbent, laudent, magistrisque excusent, & quantum possint, defendant; deniq; ut patriæ exitium inferri, domicilia ac bona sua diripi, familiam, proximosque, cognatos & amicos opprimi, æquiori animo ferant, quàm sectæ aliquid suæ decedere, magistrisque suis dedecus aut ignominiam irrogari. Memini ego ministros Calvinianos, cum ab eis quæsitum esset, qua conscientia tanta mendacia, tantasque calum-

G

nias

nias contra proximos excogitatas suo comprobare calculo possent; ad Dei gloriam id & ad impiorum Euangelij hostium, qui reformationi se opponerent, euerfionem à se fieri respondisse. Nam esse hoc in Geneuensi Ecclesia certum, & constitutum quasi dogma, vbi Dei gloria ageretur, mentiri, & mendacium deinde veritatis specie fucare atque adumbrare non modò licitum esse, sed & nonnunquam necessarium.

CAPVT XXI.

Aluinus ad nouandas res natus, & valde propensus, vt quietem publicam turbaret, ad aliud excogitandum accingitur. Nam Ministris Bernensium, per illas nimirum prouincias, quas ad imperium suum adiunxerant, proponit, eisque suggerit, vt bonorum omnium Ecclesiasticorum, quæ Abbates, Episcopi, Canonici, Priores, Pastores possiderent, omnium demum beneficiorum, quæ sacerdotibus ante Religionis mutationem attributa fuissent, sibi committi administrationem dispensationemque postulerent. Nam id æquum esse; quippe cum in Actis Apostolorum exemplum extet, scriptumque legatur, recens baptizatos Christianos, & ad Ecclesiam adiunctos prelia agrorum, quæ vendidissent ad Apostolorum pedes attulisse, & per eos deinde pro sua cuique necessitate distributa esse. Quo exemplo
plo